

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

ILUSTRACE K BÁSNÍM PRO DĚTI

FRYŠUNTY PRO ŠPUNTY *aneb malované písničky*

Alžběta Ježková

Plzeň 2017

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Ilustrace a grafika
Specializace Komiks a ilustrace pro děti

Bakalářská práce
ILUSTRACE K BÁSNÍM PRO DĚTI
FRYŠUNTY PRO ŠPUNTY *aneb malované písničky*
Alžběta Ježková

Vedoucí práce: Doc. M.A. Barbara Šalamounová
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2017

Ukázka konečného zadání bakalářské práce

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2017

.....

podpis autora

Poděkování

Děkuji všem, kteří mi po celou dobu práce ochotně pomáhali a podporovali mě. Zvláště pak děkuji za cenné rady a vedení mé bakalářské práce Doc. M.A. Barbaře Šalamounové, za rady z oblasti typografie MgA. Evě Hudečkové a za pomoc s vazbou knih MgA. Mgr. Petře Soukupové.

OBSAH

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	7
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY, CÍL PRÁCE	9
3	PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY	
	3.1 PROCES PŘÍPRAVY	11
	3.2 PROCES TVORBY	13
4	POPIS DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	17
5	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	
	A) Knižní a periodická literatura	19
	B) Internetové zdroje	19
6	RESUME	21
7	SEZNAM PŘÍLOH	22

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Vezmu-li to úplně od začátku, nejstarším obrázkem, na který si vzpomínám, byla zelená louka se spoustou koní. Bylo mi asi pět let a dostala jsem za něj cenu, tuším, že pastelky. To mé rodiče vedlo k tomu, že mě začali vodit do ZUŠ, kam jsem od té doby docházela budoucích patnáct let. Za tu dobu jsem měla možnost vyzkoušet všechny možné techniky a umělecké směry.

Střední školu mám stavební, a tak vysoká umělecká škola nebyla mou jasnou volbou, nyní jsem ale opravdu ráda, že jsem se rozhodla pro tuto školu i specializaci.

Ve druhém semestru bylo zadáním klauzurní práce ilustrovat vlastní bajku pro děti. Tehdy vyšlo najevo, že psaní není mojí silnou stránkou a od té doby používám raději texty jiných autorů. Nicméně práce na oné knize mě posunula dopředu. Poprvé jsem ve větším rozsahu použila akvarel a tato technika patří k mým oblíbeným dosud. Součástí práce byl také lentikulár – obraz, který se mění při změně úhlu pohledu. V dalších letech jsem si ho vyzkoušela ještě dvakrát a práce s vrstvami, která je pro něj typická, se promítá i do mé bakalářské práce. Za tuto klauzurní práci jsem získala Cenu města Plzně, což pro mě bylo motivací dál se věnovat dětské ilustraci.

Čtvrtý semestr jsem jako svou klauzuru opět ilustrovala dětskou knihu – Živočichopis spisovatele Miloše Macourka. Potřebovala jsem se vyhnout jakékoli podobnosti se stylem ilustrací Adolfa Borna, jenž je s Macourkem úzce spjat. Rozhodla jsem se proto pro koláže. Kombinovala jsem jednobarevné papíry, vzorované papíry, akvarel a perokresbu. Ilustrování této knihy jsem si opravdu užívala. Texty, samy o sobě dost absurdní, mi dávaly

prostor vymýšlet si další příběhy, které se v textu neobjevují, ale ze kterých si všímavý čtenář vytvoří svůj vlastní příběh. Jako dítě jsem takové ilustrace mívala nejraději. Bavilo mě hledat v nich skryté historky, které nemají s příběhem nic společného. Nemůžu než souhlasit s mým oblíbeným ilustrátorem Carllem Cneutem, který své žáky učí, že „čtenář je třetím tvůrcem knihy“ a že „všechno, co není napsáno v textu, je volnost pro ilustrátora – prostor k dělení knihy zajímavější nebo vícevrstvou“.

Po technické stránce se však tehdy vyskytly problémy. Po naskenování koláže ztrácely svoji plastičnost a kresbu a vznikala přexponovaná místa. Poprosila jsem tehdy kamarádku z oboru Fotografie, aby mi ilustrace vyfotografovala. To už bylo lepší. Výsledek byl uspokojivý a tak jsme s Doc. M.A. Barbarou Šalamounovou poslaly knihu do soutěže Národní cena za studentský design, kde získala nominaci.

Při volbě techniky bakalářské práce jsem znovu zvažovala, zda budu koláže skenovat či fotografovat, ale po předchozí zkušenosti jsem se rozhodla pro fotografování.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY, CÍL PRÁCE

Během celého studia bylo čím dál jasněji vidět, že se budu specializovat spíše na dětskou ilustraci, než na komiks. Nebylo tedy překvapením, že jsem si jako téma bakalářské práce zvolila ilustrování dětské poezie. Poezii jsem si oblíbila až v několika posledních letech a dnes jen lituji, že ne už dříve.

Hned, jak jsem měla téma schválené, běžela jsem do knihovny a vypůjčila si spoustu básnických knih pro děti. Bylo na čase, abych si vybrala texty, které budu ilustrovat. To bylo velmi milé období. Pročítala jsem se tou hromadou knih a doháněla tak to, co jsem v dětství zmeškala. Zaujaly mě básně Pavla Šruta, Petra Nikla, nebo Daniely Fischerové. Nejvíce se mi líbila její kniha *Milion melounů*. Obdivuji, jak citlivě si dokáže pohrát s jazykem a s významy slov a přitom mají její básně příběh i pointu. Poslední vydání této knihy je však z roku 2016, a tak jsem dala na radu paní Šalamounové a hledala dál, aby kniha měla v budoucnu alespoň nějakou šanci na vydání.

Od Petra Nikla mě přímo uchvátila kniha *Jěľěňovití*. Pan Nikl je v této knize autorem jak textů, tak ilustrací, dokonce je kniha doplněna CD s Niklovým přednesem, zpěvem, zvuky a pazvuky. Toto všechno se navzájem prolíná a doplňuje a bylo by nemyslitelné tento vizuální, textový a hudební komplex nějakým způsobem dělit, či dokreslovat.

Pavel Šrut, který píše nonsensové básničky, svým způsobem navazuje na dílo Emanuela Frynty. Přečetla jsem hodně jeho knih, ale zdaleka ne všechny básničky se mi líbily. Potřebovala jsem udělat výběr. Nakonec dostala paní Doc. M.A. Šalamounová nápad, abych zkusila vybrat písničky z alb Petra Skoumala, který složil

hudbu k textům Pavla Šruta, Emanuela Frynty, Jana Vodňanského a dalších. To mi přišlo jako skvělý nápad, spojit text, obraz a hudbu podobně, jako to udělal Petr Nikl v knize Jělěňovití. Čím více smyslů při čtení dítě zapojí, tím snadněji a lépe se může naučit číst.

Vypůjčila jsem si tedy všechna alba od Petra Skoumala, která v knihovně měli, a pečlivě jsem vybírala písničky. Potřebovala jsem, aby se souborem písní, které vyberu, prolínala společná nit, aby spolu nějakým způsobem souvisely. Prvním kritériem, které jsem si dala, byl námět – všechny písničky musely být o zvířatech. Po tomto vytrídění jsem měla asi padesát písniček od čtyř různých autorů. Abych výběr ještě zúžila, rozhodla jsem se použít texty jen dvou nejčastěji zastoupených autorů. A shodou okolností jimi byli právě Pavel Šrut a Emanuel Frynta.

Ilustrovat poezii bylo pro mě výzvou, jelikož jsem do té doby nic podobného nezkoušela.

Jako malá jsem knížkami spíše listovala a prohlížela si obrázky, než abych je četla. Pokud se mi ale nějaký obrázek zvláště líbil, chtěla jsem znát jeho příběh a pohádku si přečetla. A to je podle mého základ a účel ilustrací dětských knih.

Mým cílem bylo vytvořit knihu, která bude děti provázet od útlého dětství, kdy jim budou písničky předčítat rodiče, přes první pokusy číst samostatně až po dobu, kdy děti budou čtení ovládat výborně a budou se písničky učit zpaměti. Co se týká textu, prioritou bylo, aby se v textu orientovali i čtenáři začátečníci a přitom aby vedle ilustrací nepůsobil text rušivě. Chtěla jsem, aby v kontrastu k poměrně realistickým ilustracím, bylo na obrázku vždy něco neskutečného, něco navíc, co čtenáře pobaví. Proto má například ježek koloběžku, věšák parohy, nebo myš chobot.

3 PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY

3.1 PROCES PŘÍPRAVY

Ve chvíli, kdy už bylo rozhodnuto, jaké písničky budu ilustrovat, kolik jich asi bude a pro jak staré děti budou určeny, přišla na řadu volba formátu. Pro tento typ knihy, kdy je textu na stránce ve srovnání s ilustrací málo, mi přišel formát B1 přiměřený. Vzhledem k tomu, že u písní či básní je rozvržení textu spíše na výšku, plánovala jsem původně knihu také na výšku. Nakonec však převládl fakt, že malým dětem mnohem lépe padnou do ruky knihy situované na šířku.

Další věcí, která byla zapotřebí, bylo přepsání textu písní. V elektronické podobě se mi je totiž nepodařilo najít, a tak jsem přepisovala verše z obalů od CD, či gramodesek. Tak se stalo, že jsem písničky uměla zpaměti ještě před tím, než jsem je začala ilustrovat. Po konzultacích s MgA. Evou Hudečkovou jsem zvolila vhodný font a velikost písma. Takto připravený text jsem si vytiskla a jednotlivé písničky rozstříhala, abych při skicování viděla, kolik místa na stránce mi text zabere.

Následně jsem si vytvořila maketu. Nejprve jsem seřadila písničky po dvojicích tak, jak budou vedle sebe na dvoustranách. S dvoustranami jsem pracovala vždy jako s jedním celkem, ať šlo o ilustraci k jedné písničce, nebo o dvě odlišné. Proto bylo zapotřebí si toto rozdělení udělat ještě před tím, než začnu se skicováním.

V následujících týdnech jsem současně vytvářela skici a rozhodovala se, jakou techniku zvolím. Skicování ráda nemám. Když mě napadne, jak by mohla daná ilustrace vypadat, chtěla bych ji hned namalovat celou. Jsem nedočkavá, jak se mi povede přenést mou představu na papír. Ale spokojit se jen s verzí v tužce a začít

hned přemýšlet nad další ilustrací mě nebaví. Proto jsem si práci zpestřovala zkouškami různých malířských technik. Jakmile jsem měla skici ke všem písničkám, přemýšlela jsem nad jejich pořadím. Rozložila jsem si všechny skici na podlahu a hledala to nejlepší řešení.

Když jsem měla maketu kompletně hotovou, zbývala ještě jedna věc, kterou bylo nutno vyřešit před začátkem tvorby samotné – vazbu. Rozhodovala jsem se mezi klasickou šitou vazbou a harmonikovou. Šitá vazba neumožňovala dokonalé rozevření a část ilustrace zůstala ve hřbetu skrytá. Navíc se mi zamlouvala možnost, kterou poskytovala harmoniková vazba, totiž rozložení knihy do jednoho dlouhého pásu. Čtenář, pokud má doma dostatek místa, si tak může prohlížet všechny stránky knihy najednou. Volba padla tedy na harmonikovou vazbu.

Bylo načase zvolit si vhodnou techniku pro bakalářskou práci. Má konečná volba má kořeny až v loňských prázdninách, kdy jsem docházela na praxi do dílen loutkového divadla Alfa. Zrovna se připravovala hra Cesta do středu země (sopouchem Milešovky). Tehdy jsem si vůbec neuvědomovala, že by to mohlo mít nějaký vliv na mou bakalářskou práci.

Zkoušela jsem, co se dalo. Začala jsem akvarelem, následovala lavírovaná malba tuší, perokresba, rytí do latexu natřeného tuší, zkoušela jsem i grafiku, – nebylo to ono.

Pak jsem zašla do Alfy, podívat se na tu hru, na které jsem spolupracovala v létě. Celé představení se odehrávalo na velkém stole a pomocí dvou kamer se promítalo na plátno. Herci před zraky diváků vytvářeli animovaný film. V prvním plánu byla kád' s vodou, ve druhém loutka ichtyosaura, v třetím nějaká vegetace a to celé

promítané na plátno vypadalo jako skutečné moře. Napadlo mě, že bych podobnou techniku mohla využít ve svých ilustracích. V prvním plánu by byla dejme tomu liška, ve druhém krajina z průsvitné látky a v třetím stromy z vylišovaných listů. To celé bych zezadu podsvítila a zepředu vyfotografovala. Pravda, nevyšlo to tak, jak jsem si představovala, ale v podstatě to byl základ, na kterém jsem mohla stavět.

Díky cennému nápadu, na který přišla paní Doc. M.A. Šalamounová, jsem se zanedlouho dopracovala k té správné technice. Poradila mi, abych zkusila použít pauzovací papíry, které půjde snadněji prosvítit a taky mi pro inspiraci ukázala práci bývalé studentky, která pracovala s vrstvením průsvitných ilustrací přes sebe.

3.2 PROCES TVORBY

Před tím, než jsem začala kreslit nějaké zvíře, hledala jsem si obrazové zdroje, buď na internetu, nebo v knihách o anatomii zvířat. Pokud šlo o lidskou postavu, ve většině případů mi stál modelem můj mladší bráška. Když jsem například kreslila cestovatele letícího na praseti, poslala jsem ho na strom, abych ho viděla hezky z podhledu. Moc mu za tuto pomoc děkuji.

Mé ilustrace jsou založeny na průsvitnosti a překrývání papírů. Na pauzovací papír jsem si tužkou nakreslila jednotlivé části ilustrace a akvarelovými barvami jsem jej zatónovala do potřebné barvy. Po zaschnutí barev jsem tyto části vystříhala a lepidlem slepila k sobě. Předem jsem musela mít rozmyšleno, v jakých místech spoje budou, protože díky průsvitnému papíru byly tyto spoje viditelné.

Takto vytvořený obrázek jsem položila na skleněný stůl, a aby se nekroutil, ještě z vrchu jsem jej zatížila skleněnou deskou. Zespodu jsem rozsvítla světlo a shora jsem obrázek vyfotografovala. Barevnost obrázku závisela z velké části na světle. Za prvé na tom, zda jsem fotografovala za světla denního, umělého, nebo za tmy. V ilustracích jsem využívala všechny tři metody, ale vyžádalo to mnoho a mnoho experimentů, než jsem zjistila, jak která funguje. Za druhé hrálo roli to, zda jsem světlo, kterým jsem svítla zespodu, rovnoměrně rozptýlila, nebo svítla do jednoho bodu. Pokud jsem svítla do jednoho bodu, vytvářely se stíny, díky kterým působili obrázky plastičtěji.

Touto metodou jsem nevytvářela celé ilustrace najednou, nýbrž jednotlivé postavy či věci. Z těch jsem pak po vyříznutí ve Photoshopu komponovala výsledné ilustrace. Také pokud byla postava příliš složitá, vytvořila jsem ji nejprve ze dvou částí a dohromady ji spojila až ve Photoshopu. V přemíře spojů by se mohla začít ztrácet čitelnost obrázku.

Ve Photoshopu jsem kromě toho upravovala jas některých obrázků, nebo jsem některé spoje, které mi přišly ve výsledku matoucí, vyretušovala. Při komponování jsem i nadále používala vrstvení a průsvitnost, zvláště u krajin.

Na této technice, která by se dala nazvat koláží, mi vyhovuje především ta věc, že kompozici mohu upravovat po celý čas procesu. To jsem zvláště ocenila ve chvíli, kdy jsem zjistila, že budu muset zmenšit formát. V tiskárně jsem se totiž dozvěděla, že pokud budu chtít použít pro tisk vlastní papír, největší formát, který mi mohou vytisknout je 330x480 mm. Šlo o zmenšení asi jen o dva centimetry, a tak jsem se rozhodla tuto úpravu provést.

Také jsem celkem snadno mohla provádět v ilustracích drobné změny, na kterých jsme se dohodly s Doc. M.A. Šalamounovou při konzultacích.

Následovaly konzultace typografie s MgA. Evou Hudečkovou. Společně jsme určily textové styly a upravily umístění textu v InDesignu.

S názvem knihy jsem si dlouho nevěděla rady. Jelikož šlo o soubor písní dvou autorů, nechtěla jsem jednoho z nich upřednostnit tím, že bych jako název použila název jedné z písní. Líbí se mi názvy některých básnických knížek Pavla Šruta, jako jsou Šišatý švec a myšut, Veliký tůdle, nebo už starší Hlemýžď Čilišnek. Paní Doc. M.A. Šalamounovou napadlo, že bych mohla panu Šrutovi napsat, zda by neměl o názvu nějakou představu. K mému překvapení se mi s panem Šrutem podařilo spojit a to přes nakladatelství Paseka. S názvem knihy mi však neporadil.

„Milá paní Ježková,

vaše ilustrace jsou pěkné a poetické. Pokud jde o název?

Vymyslete si, co chcete, co se vám líbí, protože Skoumalovy písničky pro PŠ patří k Českému slabikáři.

Ať se vám práce a všechno daří!

Zdravím pěkně,

Pavel Šrut“¹

A tak jsme si musela vymyslet něco sama. Již dříve jsem měla nápad, že bych spojila dvě jména Frynta a Šrut. Na papír jsem si zkoušela napsat různé varianty, až vznikl název Fryšunty. Chtěla jsem, aby vzniklo slovo, které by bylo synonymem ke slovům píseň,

¹ ŠRUT, Pavel, Emailová zpráva. 9.března 2017

nebo báseň, ale které by zároveň jasně odkazovalo na Fryntův a Šrutův styl. Nakonec z toho vzešlo Fryšunty pro špunty. Název jsem ještě konzultovala s novinářkou a spisovatelkou, paní Danou Emingerovou. Shodly jsme se, že název potřebuje nějaké vysvětlení, a proto jsem přidala ještě dovětek – aneb malované písničky.

4 POPIS DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Mou bakalářskou prací je kniha obsahující sbírku písniček pro děti od 3 do 9 let.

Obálka vyobrazuje některé postavy z knihy, avšak v odlišném kontextu. Typ písma na obálce jsem použila stejný jako uvnitř knihy, tedy Corbel. Barva písma je zelenohnědá, stejná jako barva nadpisů uvnitř knihy. Tato barva se hodí ke všem ilustracím a také se téměř ve všech vyskytuje.

Předsádky jsem chtěla mít příjemně barevné, aby navozovaly atmosféru klidu a pohody. Použila jsem květiny a listy z ilustrací a vytvořila z nich ve Photoshopu koláž připomínající rozkvetlou paseku uprostřed lesa.

Kniha obsahuje 22 písniček – 9 od Emanuela Frynty a 13 od Pavla Šruta. Písničky jsou různě proházené, proto je na konci knihy seznam, který autor jaké písně napsal. Každé písničce náleží jedna ilustrace. Některé ilustrace jsou jednostránkové, některé dvoustránkové a dvě jsou dokonce rozkládací, šestistránkové.

Vazbu jsem zvolila harmonikovou, zavěšenou do pevných desek. Tato vazba „vzniká skládáním dlouhého pásu papíru na způsob leporela.“² Zadní předsádka není k deskám přilepena na pevně, ale je vsunuta do kapsy. Je tedy možné tělo knihy z desek vysunout a pás rozložit. Jelikož jsem chtěla tisknout na vlastní, kvalitní papír, musela jsem vycházet z dostupných archů a pás tudíž není z jednoho kusu, ale je slepovaný po dvoustranách. K tomuto lepení jsem použila oboustrannou lepenku, která mi velice usnadnila

² GAZDOŠOVÁ, Lucie. Netradiční knižní vazby, historie a současné trendy : bakalářská práce. Zlín : Univerzita Tomáše Bati, Fakulta multimediálních komunikací, Ústav reklamní fotografie a grafického designu, 2006. 29 l. Vedoucí bakalářské práce Mgr. Klára Popelková

práci. Díky ní jsem se vyhnula práci s tekutým lepidlem a předešla tak případným nevzhlednostem.

Při volbě papíru jsem se rozhodovala mezi Florou a Spektrem. Vyzkoušela jsem na ně vytisknout několik ilustrací. Oba by vyhovovaly dobře, ale rozhodla jsem se pro Spektrum, jelikož byl lehce tónován do žluta a lépe se hodil k barevnosti ilustrací, jež jsou všechny v přírodních barvách. Zvolila jsem také vyšší gramáž, aby odpovídala požadavkům harmonikové vazby.

Knihu jsem si nechala vytisknout v reklamní agentuře Euroverlag. S tisky jsem byla spokojená hned napoprvé, i tak mi ale nastaly komplikace. Zjistila jsem, že jsem si špatně spočítala, kolik budu potřebovat archů papíru, a než jsem je stihla dokoupit, tiskárna se rozbila. Vyzkoušela jsem i jinou tiskárnu, ale výsledek byl nesrovnatelně horší. Proto jsem doufala, že tiskárnu včas opraví a naštěstí se tak stalo.

„Jedním z důležitých úkolů [poezie pro děti] je připravovat dítě na to, aby bylo schopno vnímat literaturu jako jeden z druhů umění a jako jeden z důležitých způsobů poznávání světa. Proto je dobře, že se obraz poezie pro děti nevytváří jen původními sbírkami, ale také novými vydáními starších textů, jimiž editoři a nakladatelé dotvářejí kontext.“³

Ráda bych, aby kniha Fryšunty pro špunty učila děti mít rády poezii, ať už ve formě písní, nebo básní. Když jim k tomu pomohou příjemné ilustrace, je to jen dobře. Jak píše pan docent Jaroslav Provazník, je to způsob, jak poznávat svět a dělat si život hodnotnějším.

³ PROVAZNÍK, Jaroslav. Současná poezie pro děti – nová zlatá éra? [online]. 4. června 2012. Dostupný na World Wide Web: <<http://www.iliteratura.cz/Clanek/30141/soucasna-poezie-pro-deti-nova-zlata-era>>

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

1. REISSNER, Martin. ILUSTRACE Pohledy na výtvarný doprovod české dětské knihy. Brno: Moravské zemské muzeum, 2015. ISNB 978-80-7028-439-1
2. BLAŽEJ, Bohuslav. Grafická úprava tiskovin: Učebnice pro 4. roč. Stření prům. Školy grafické, stud. Obor polygrafie, Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1990. ISBN 80-04-23201-9
3. HIRŠAL, J., NIKL, P. Hiršalův skicák. Praha: Meander, 2009. ISNB 978-80-86283-75-3
4. NIKL, Petr. Jelenovití (lesní lyrika). Praha: Meander, 2008. ISNB 978-80-86283-61-6
5. ŠRUT, Pavel. Veliký tůdle. Praha: nakladatelství PASEKA, 2003. ISNB 80-7185-617-7
6. BERAN, Vladimír. Typografický manuál. Praha: Font, 2007.
7. VACÁTKO, L. Malířství zvířat. Praha: nakladatelství Borský a Šulc, 1928.
8. HRUBÍN, František, TRNKA, Jiří. Říkejte si se mnou. Praha: Albatros, 1985. ISNB 13-848-85

b) Internetové zdroje

1. PROVAZNÍK, Jaroslav. Současná poezie pro děti – nová zlatá éra? [online]. 4. června 2012. Dostupné z: <<http://www.iliteratura.cz/Clanek/30141/soucasna-poezie-pro-deti-nova-zlata-era>>

2. MEANDER. Jělěňovití, 2015. Dostupné z:

<<http://www.meander.cz/jelenoviti>>

3. GAZDOŠOVÁ, Lucie. Netradiční knižní vazby, historie a současné trendy: bakalářská práce. Zlín: Univerzita Tomáše Bati, 2006. Dostupné z:

<http://digilib.k.utb.cz/bitstream/handle/10563/2104/gazdo%C5%A1ov%C3%A1_2006_bp.pdf?sequence=1>

RESUME

The topic of my bachelor thesis is illustration of poetry for children.

I created an picture book for children between 3 and 9 years of age, on the motifs of songs from the authors Emanuel Frynta and Pavel Šrut. The music was written by Petr Skoumal. The book contents 22 songs, accompanied by 40 pages of illustrations.

All the songs are about animals. The authors write in the non-sense style and their lyrics are funny. I strived to get something unreal in every illustration. Something, what may not even appear in the text, but what will entertain the audience.

I created the Illustrations with a technique of collages, composed partly by hand and partly in the Photoshop. I used tracing paper and watercolor. The entire book is tuned into natural colors.

As the book binding, I chose the concertina book with the hardback. The book can be unfolded into a belt over eight and a half meters long. The format of the book is 228x167 mm. My goal was, that children would like to browse through this book and grow fond of poetry, because – like paintings or music – it is one of the kinds of art that brings joy and knowledge to people.

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1a

Zkoušení technik

Příloha 1b

Zkoušení technik

Příloha 1c

Zkoušení technik

Příloha 1d

Zkoušení technik

Příloha 2a

Formování zvolené techniky

Příloha 2a

Formování zvolené techniky

Příloha 3a

Makety knihy

Příloha 3b

Makety knihy

Příloha 4

Plánovač v průběhu a na konci práce

Příloha 5

Ukázka procesu vymýšlení názvu

Příloha 6

Proces tvorby

Příloha 7a

Ukázka originálů ilustrací

Příloha 7b

Ukázka originálů ilustrací

Příloha 8a

Ukázka ilustrace před úpravou ve Photoshopu

Příloha 8b

Ukázka ilustrace po úpravě ve Photoshopu

Příloha 9a

Ukázka práce na vazbě knih

Příloha 9b

Ukázka práce na vazbě knih – obálky připravené k zavěšení

Příloha 9c

Ukázka práce na vazbě knih – těla knih připravena k zavěšení

Příloha 10a

Ukázka harmonikové vazby

Příloha 10b

Ukázka harmonikové vazby

Příloha 11a

Ukázka hotových knih

Příloha 11b

Ukázka hotových knih

Příloha 12a

Otevřená kniha

Příloha 12b

Otevřená kniha

Příloha 13a

Ukázka stran v knize

Příloha 13b

Ukázka stran v knize

Příloha 14

Knih rozložená do dlouhého pásu

Příloha 15

CD s nahranou teoretickou a uměleckou prací

Foto: vlastní

Příloha 1a
Zkoušení technik

Příloha 1b
Zkoušení technik

Příloha 1c
Zkoušení technik

Příloha 1d
Zkoušení technik

foto: vlastní

Příloha 2a
Formování zvolené techniky

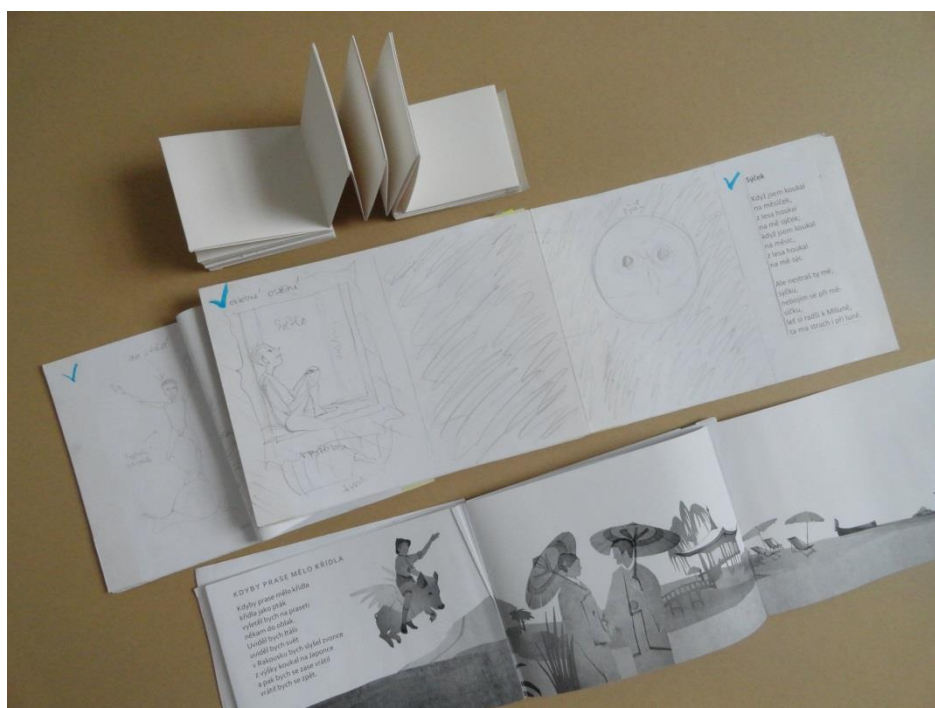

Příloha 2b
Formování zvolené techniky

foto: vlastní

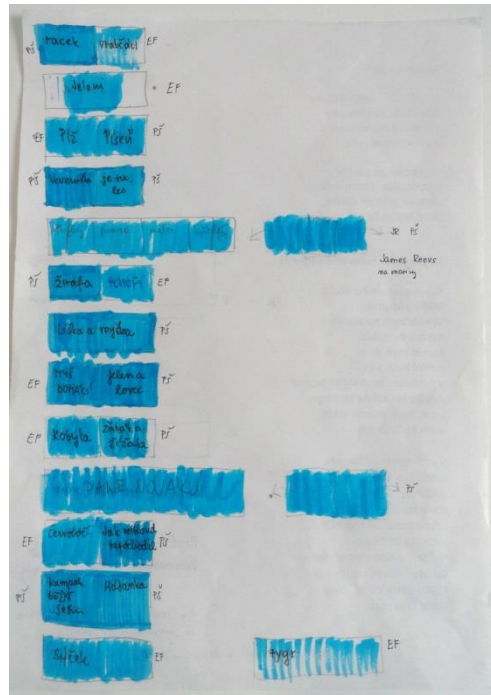
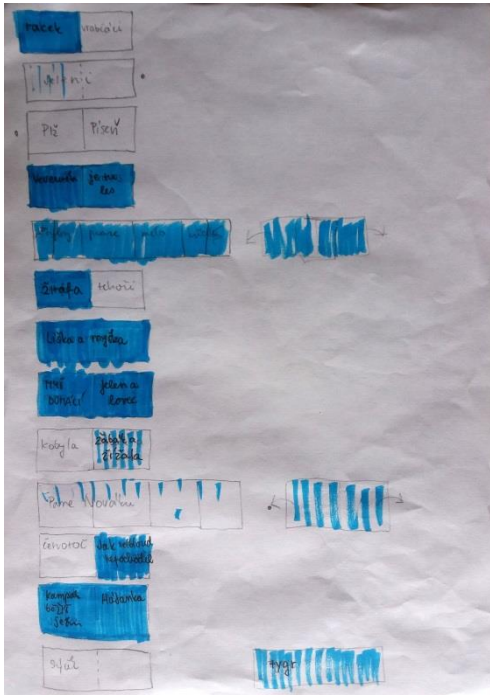

Příloha 3a
Makety knihy

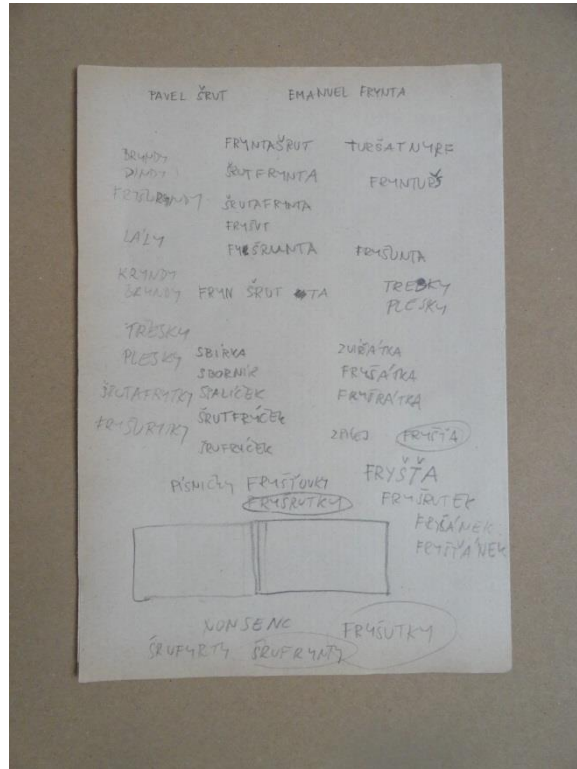

Příloha 3b
Makety knihy

foto: vlastní

Příloha 4
Plánovač v průběhu a na konci práce

Příloha 5
Ukázka procesu vymýšlení názvu

foto: vlastní

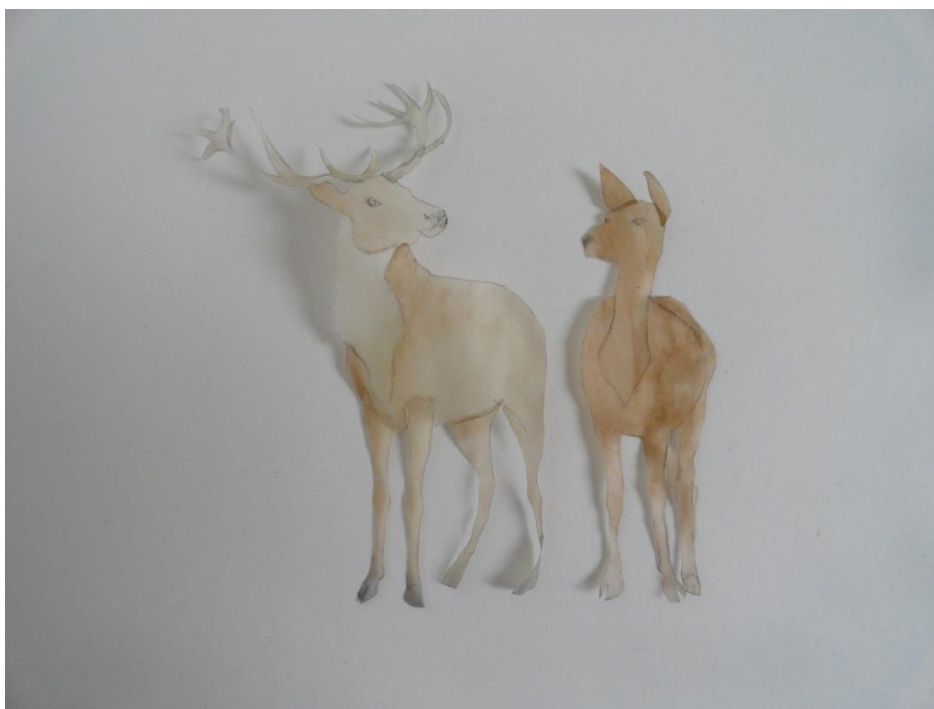

Příloha 6
Proces tvorby

foto: vlastní

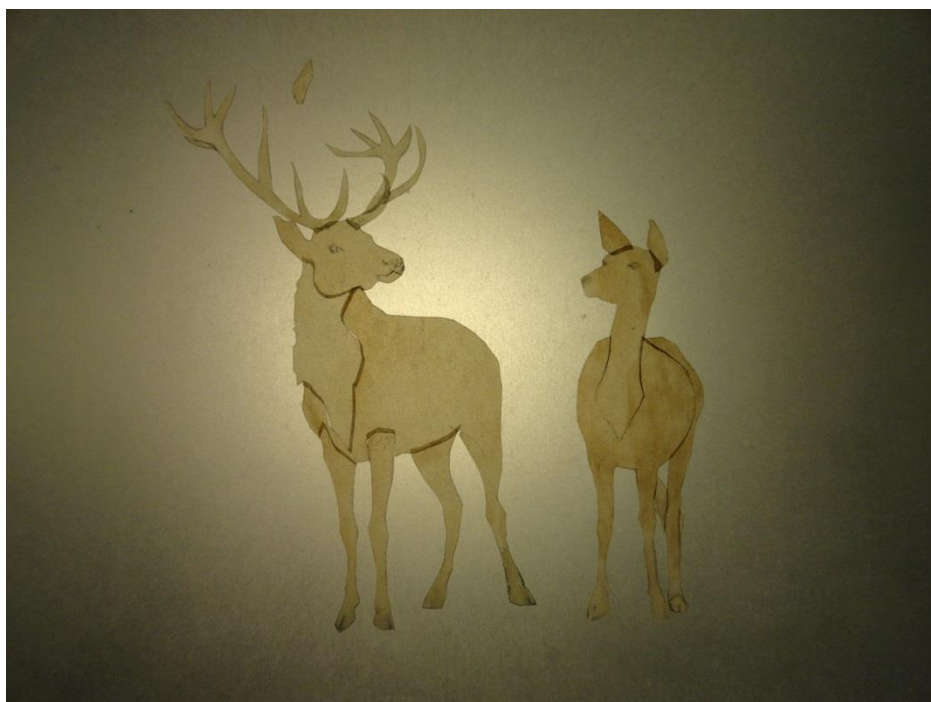

Příloha 7a
Ukázka originálů ilustrací

Příloha 7b
Ukázka originálů ilustrací

foto:vlastní

Příloha 8a
ukázka ilustrace před úpravou ve Photoshopu

Příloha 8b
ukázka ilustrace po úpravě ve Photoshopu

foto: M. Ježek

Příloha 9a

Ukázka práce na vazbě knih

foto: vlastní

Příloha 9b

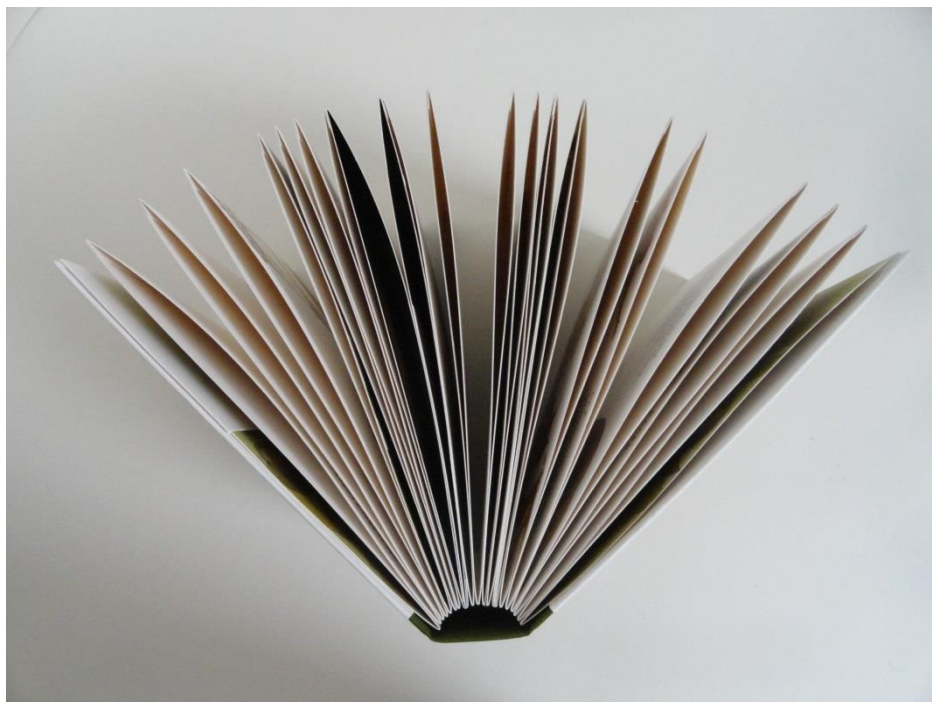
Ukázka práce na vazbě knih

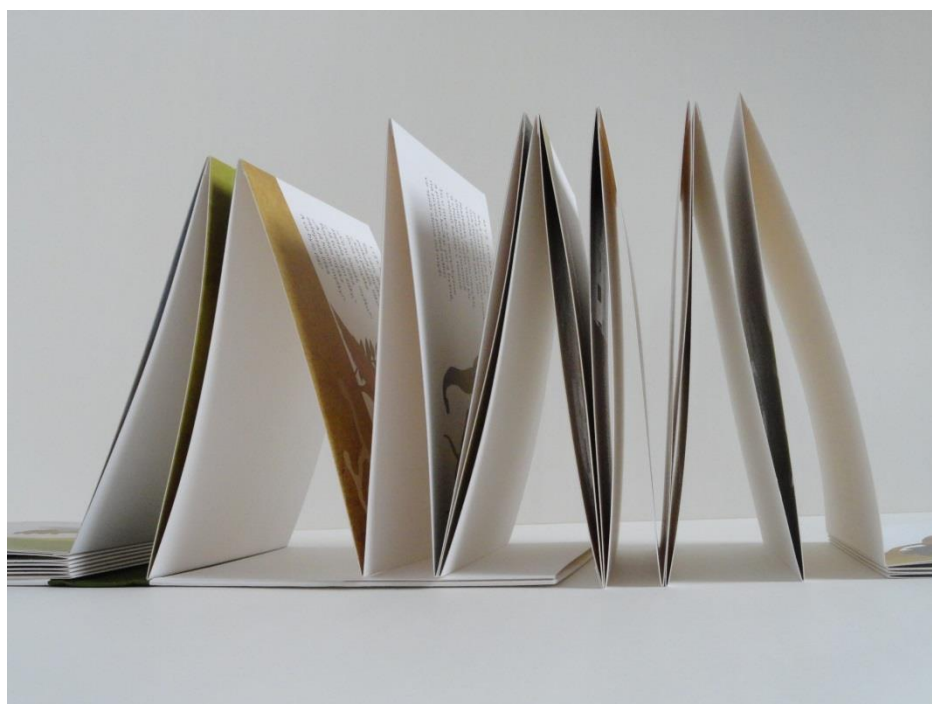
Příloha 9c

Ukázka práce na vazbě knih

foto: vlastní

Příloha 10a
Ukázka harmonikové vazby

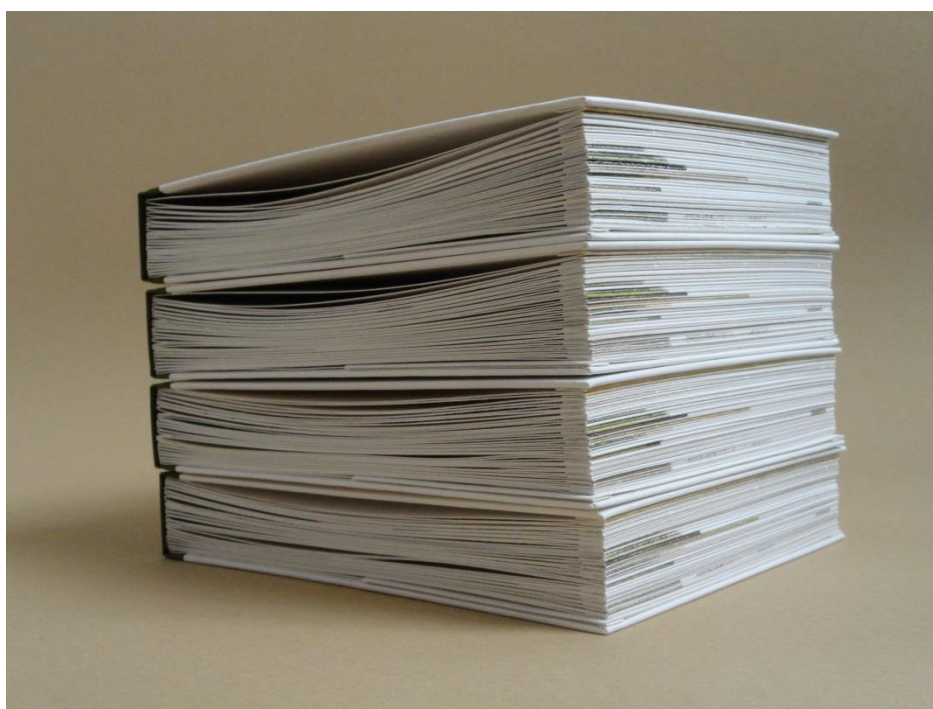

Příloha 10b
Ukázka harmonikové vazby

foto: vlastní

Příloha 11a
Ukázka hotových knih

Příloha 11b
Ukázka hotových knih

foto: vlastní

Příloha 12a
Otevřená kniha

Příloha 12b
Otevřená kniha

foto: vlastní

Příloha 13a
Ukázka stran v knize

Příloha 13b
Ukázka stran v knize

foto: vlastní

Příloha 14
Kniha rozložená do dlouhého pásu